

Renata Kołodziejczyk, Joanna Sarbak, Angelika Chmura

34 Nocne Czuwanie Pedagogów na Jasnej Górze

Noc z 20 na 21 listopada, była dla Instytutu Pedagogiki czasem szczególnie ważnym. Wtedy właśnie odbyło się 34 Nocne Czuwanie Pedagogów na Jasnej Górze, podczas którego pracownicy i studenci powierzyli siebie i wszystkie działania Instytutu w ręce Matki Bożej.

Instytut Pedagogiki KUL jest jedynym w Polsce Instytutem Naukowym, który systematycznie od tylu lat uczestniczy w nocnych spotkaniach modlitewnych z Jasnogóorską Madonną. Tradycja modlitewnych wyjazdów przed tron Matki Boskiej Częstochowskiej sięga 1982 roku, kiedy studenci pedagogiki pod opieką pani Aliny Rynio, wtedy jeszcze młodego pracownika naukowego, zorganizowali pierwszą taką pielgrzymkę. Początki nie były łatwe. Pierwsze wyjazdy odbywały się pociągiem, dopiero potem autokarami. Grupa pielgrzymujących studentów i pracowników bywała liczniejsza (ponad 2 autokary) lub skromniejsza, ale nie było takiego roku, żeby reprezentacja Pedagogów z KUL nie pokłoniła się Matce Najświętszej.

Tym razem wyjechała 32-osobowa delegacja Pedagogów, ich rodzin i przyjaciół. Organizatorem tegorocznego Czuwania był III rok pedagogiki I stopnia wraz z opiekunem, dr Renatą Kołodziejczyk. Wielką radością była obecność Dyrektora naszego Instytutu, ks. prof. Mariana Nowaka. Tradycyjnie nie zabrakło wśród nas pani prof. Rynio.

Pierwszymi dźwiękami jakie usłyszeliśmy, kiedy weszliśmy do jasnogóorskiej kaplicy były słowa „Bogurodzicy”. Kiedy tłum stojący przed obliczem Królowej Polski trzykrotnie odśpiewał: „Jestem, pamiętam, czuwam.”, wszyscy opuścili Jasną Górę, a my – przedstawiciele Instytutu Pedagogiki KUL pozostaliśmy z Maryją, sam na sam. Wszyscy siedzieliśmy bardzo blisko, tak, że każdy mógł spojrzeć głęboko w Jej matczyne oczy. A Ona, tej nocy szczególnie obejmowała nas i tych, za których się modliliśmy swoim wstawiennictwem. Spotkaliśmy się na Jasnej Górze w Święto Chrystusa Króla. Ten dzień był ważny nie tylko dla naszego Instytutu, ale dla wszystkich Polaków, ponieważ otworzyliśmy się na łaski, które Jezus chce nam dać, oficjalnie ogłaszając Go Panem naszego narodu.

Nasze Nocne Czuwanie rozpoczęło się od przywitania Matki Bożej, której w modlitwie różańcowej powierzyliśmy wszystkie sprawy i intencje naszych serc. Punkt kulminacyjny stanowiła Eucharystia, której przewodniczył ks. Dyrektor, prof. Marian Nowak.

W darach ołtarza zanieśliśmy m.in. owoce pracy naukowej – najnowsze publikacje pracowników naszego Instytutu. Następnie wspominaliśmy przeżywane w tym roku Światowe Dni Młodzieży i zgłębialiśmy słowa, które papież Franciszek kierował do młodych. Przypomnieliśmy sobie, że Pan Bóg chce od każdego z nas, żebyśmy „zeszli z kanapy” i podjęli pracę na Bożą chwałę. Na zakończenie Roku Miłosierdzia rozważaliśmy też słowa św. S. Faustyny Kowalskiej, które pomogły nam w głębszym przeżyciu modlitwy Koronką do Bożego Miłosierdzia. Modliliśmy się wspólnie za młodzież naszego Uniwersytetu, kraju i całego świata. W spontanicznej modlitwie uwielbienia mogliśmy rozradować się w Duchu Świętym oraz zobaczyć i docenić to, czym zostaliśmy obdarowani przez Ojca. Mogliśmy Mu podziękować za wszelkie łaski, przeprosić za nasze niedociągnięcia, grzechy i słabości oraz poprosić Go o to, czego potrzebujemy. Wszystko to mieliśmy okazję wypowiedzieć w taki sposób, w jaki podpowiadało serce. Porozmawiać z Jezusem jak z przyjacielem, w prostocie i szczerości. Nasze modlitwy były przeplatane radosnym śpiewem na chwałę Bożą. Oddaliśmy Maryi młodych modląc się Litanią do Świętych. Tym świętym, który towarzyszył nam tej nocy w sposób szczególny, był patron naszego Uniwersytetu - św. Jan Paweł II. Na zakończenie czuwania ubogaciliśmy siebie wzajemnie dzieląc się swoim świadectwem spotkania z Chrystusem.

Oddaliśmy siebie, swoich najbliższych, wszystkich studentów i pracowników Instytutu Pedagogiki oraz cały Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w ręce Maryi. . W drodze powrotnej odśpiewaliśmy wspólnie Godzinki i powróciliśmy do Lublina napełnieni Duchem Świętym, radością i nową siłą.

Obejmując refleksją tę wyjątkową noc, jesteśmy przekonani, że był to dla każdego z nas niewątpliwie czas łaski i głębokich spotkań. Dziś możemy za nie podziękować Bogu. Przede wszystkim pozwolił nam odkryć i rozwinąć nasze talenty: modlitwne, muzyczne czy organizatorskie :) Nie schowamy ich pod kocem, lecz zadbamy, by służyły na Chwałę Bożą. Po drugie, pozwolił nam w tej grupie doświadczyć wspólnoty, pogłębić znajomości i przyjaźnie. Wiemy, że możemy na siebie liczyć również w innych sytuacjach, a to w dzisiejszych czasach bardzo ważne. Największym darem jest głębokie poruszenie serc i radość z tego wyjątkowego Spotkania. Wszystkim, którzy w przyszłym roku będą rozważali możliwość wyjazdu na 35 Nocne Czuwanie Pedagogów na Jasnej Górze chcemy powiedzieć, że WARTO!

